

[Simonsen.]

Der har været en tendens til at fortolke loven således, at den pågældende driftsleder kunne gøres personlig ansvarlig for eventuelle overtrædelser, hvilket må siges at være en uheldig situation, og jeg vil anbefale, at man ser på dette spørgsmål i udvalget.

Efter det foreliggende lovforslag skal ulykkesforsikringsselskabernes og sygekassernes bidrag til arbejderbeskyttelsesfondet forhøjes fra 175.000 kr. til 350.000 kr. for at give større muligheder for information om arbejderbeskyttelseslovgivningen. Jeg er helt enig i, at der bør skabes en omfattende information om de love, vi behandler her i dag. Sandheden er jo, at vi her står med et lovkompleks, som i virkeligheden skal give arbejdsmæssig sikkerhed og trykthed for samtlige arbejdstagere i dette land, og at der på grund af manglende information hersker alt for megen usikkerhed. Bemærkningerne i hr. Erling Dinesens ordførertale var jo netop et af eksemplerne på, at der hersker uklarhed i praksis omkring disse love. Jeg har derfor svært ved at være imponeret over dette beløbs størrelse. Nok vil det efter forslaget blive fordoblet i forhold til i dag, men skal det nye beløb vurderes i forhold til 175.000 kr. i 1955, da dette beløb blev indsat i loven, kan det vist ikke hævdes, at der er tale om en udvidelse. I andre vesteuropæiske lande er det almindeligt, at f. eks. ulykkesforsikringsselskaberne frivilligt betaler væsentligt større beløb til oplysning for derigennem at nedsætte ulykkesprocenten, men med en fastlåsning af bidraget i loven, som tilfældet er her, tror jeg, at vi lukker af for denne mulighed.

Jeg vil derfor gerne fremsætte den tanke, at der af hensyn til vigtigheden af dette lovområde bliver oprettet et råd for større sikkerhed på arbejdspladserne på linje med f. eks. Rådet for større Færdssikkerhed. Jeg er overbevist om, at man her ikke blot kan få bidrag fra de nuværende bidragydere, men f. eks. også fra arbejdsmarkedets organisationer, således at en løbende, effektiv oplysningskampagne kan etableres. Jeg tror, det er væsentligt, at man også herigennem får mulighed for at få medarbejderne på arbejdspladserne gjort væsentligt mere engageret i loven, således at arbejds-tilsynets virksomhed bliver mere konsul-

tativ over for virksomhederne og mindre kontrolpræget, end tilfældet er i dag.

Til slut skal jeg nævne vigtigheden af, at der i informationsarbejdet ikke blot oplyses om lovens bogstav, men at der også tages helhedsvurderinger op. Selv om f. eks. de mange glaskontorer, som opføres i disse år, jo nok opfylder lovens krav om tilstrækkeligt dagslys, så har jeg mine meget stærke tvivl om, at de opfylder de krav, der stilles til de rigtige klimatiske forhold på et kontor.

Også i drøftelsen af disse forhold vil en kontakt med videnskabelige eksperter være særdeles gavnlige, og disse områder ville med held kunne behandles i et råd, som jeg nævnte før.

Det er mit håb, at den nye arbejderbeskyttelseslov vil komme mere frem i lyset og blive anvendt i sin fulde udstrækning med den respekt, den fortjener.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Niels Andersen: De ændringer, der her foreslås af de pågældende love, er så mange i tal, at det næppe ved en førstebehandling er hensigtsmæssigt at komme nærmere ind på enkelthederne. Loven om almindelig arbejderbeskyttelse omfatter således 74 forslag til ændringer, og forslaget om arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed omfatter 36 ændringer; endelig er der forslaget angående arbejderbeskyttelse inden for landbrug, skovbrug og gartneri, som omfatter 23 ændringer. Lovforslag af denne karakter kan det være vanskeligt at tage nogen endelig stilling til, inden udvalgsbehandlingen har fundet sted, men vi kan fra venstres side give udtryk for en positiv og velvillig indstilling til et udvalgsarbejde.

Det egentlige formål med en lovgivning på disse områder er jo ved forebyggelse af ulykkes- og sundhedsfare på arbejdspladser og i virksomheder mest muligt at begrænse ulykker og lidelser. Som et noget mere subsidiært formål med en lovgivning af denne karakter kan nævnes fremme af produktiviteten og nedbringelse af de omkostninger, som for den enkelte og samfundet følger af arbejdsulykker og skade på liv og helbred. Under hensyn hertil kan man godt undre sig over, at der kan gå 13